

РЕШЕНИЕ

№ 757

гр. Плевен , 20.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, III ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ в публично заседание на двадесет и девети юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Дияна Ат. Николова

при участието на секретаря ВЕРОНИКА ИВ. ГЕОРГИЕВА
като разгледа докладваното от Дияна Ат. Николова Гражданско дело № 20214430102218 по описа за 2021 година

и на основание данните по делото и закона, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по искове с правно основание чл.45 и чл.52 от ЗЗД.

Делото е образувано въз основа на депозирана искова молба от СТ. Г. В., ЕГН *****, с адрес: ***, Съдебен адрес: *** тел. ***, адв. Н.Х. против Г. ТР. Т., с адрес : ***, в която се твърди следното : ищцата живее в ***, а ответникът със семейството си - в апартамент ***, на втория етаж, непосредствено над жилището ѝ, от 2013 г. Допреди няколко години с ищцата живял и синът ѝ В. ВЛ. П., който поради постоянно и денонощно безпокойство от страна на ответника, се принудил да се изнесе от жилището. Ищцата заявява, че ежедневно и не само през деня, е подложена на непрекъснат тормоз, който се изразява в следното: по всяко време на денонощието се чуват силни шумове, тропот, еднократни тъпи удари, скачане, както и удари върху метални повърхности, свирене със свирка, тупане на топка и др. Няма никакво съобразяване с правилника за

вътрешния ред във входа и с факта, че поне от 22.00ч. до 06.00 ч. и от 14.00 ч. до 16.00 ч. трябва да се пази тишина. Всяка нощ се опитва да заспи след 1.30 - 2.00 ч. и е будена с резки, стряскащи шумове и тропот още в 03.00 ч. Още повече когато в условията на пандемична обстановка децата са в апартамента, тъй като се обучават дистанционно и са по цял ден вкъщи. Малкото дете на ответника, което е на 8 г. непрекъснато тича и скача, без да има кой да осъществи контрол върху него, да му направи забележка, а това при нея се чува като силен тропот, тъй като настилката усилва звука. Това напрежение се отразява много пагубно върху здравословното ѝ състояние. Вместо спокойствие в дома си, очаква всеки ден и миг как и колко ще се тропе, скърца и удря, свири. Започнала всеки ден да вдига кръвно и да се чуди какви лекарства да приема, за да може да бъде по-спокойна и да се възстанови поне малко. Принудена била да стои у дома си със слушалки или силиконови тапи за уши, за да не чува непрекъснатите тропания и шумове. Преди време получила по тази причина и кръвоизлив в ухото. Има хронична исхемична болест на сърцето, хипертония, стенокардия, ритъмни и проводни нарушения и вследствие стреса и непрекъснатото недоспиване, причинено от непрекъснатите шумови дразнители от апартамента на ответника, често сърцето ѝ излиза от ритъм. Твърди, че ответникът открито се конфронтира с нея и описва ситуация, в която същият имал пререкания с нея. Твърди, че изхвърлял боклук през терасата, като директно го изсипвал върху нея. Последния път това се случило на 7.07.2020 г. около 19.30 ч. Във вр. с проблемите си с ответника ищцата се обръщала към управителя на ЕС, към полицията, което според нея не дало резултат. Твърди, че ежедневният психически тормоз довел до състояние, в което е под непрекъснат стрес. С притеснение и дори страх влиза в жилището си и е винаги нащрек кога и с каква сила ще бъде следващото безпокойство. Сигнала дотам през цялото време да стъпва на пръсти в дома си, за да не вдига дори и най-малък шум.

Съдът е сезиран с искане да постанови решение, с което на основание чл.45 вр. чл.52 от ЗЗД да осъди Г. ТР. Т. да заплати на СТ. Г. В.

обезщетение за нанесени неимуществени вреди в размер на 200лв.

Претендира разноски.

В срок е депозиран писмен отговор от ответника, чрез адв.М.И., с който искът изцяло се оспорва и се твърди следното : семейството на ответника е сплотено и задружно, като всички са възпитани възрастни и деца, а проблемите им с ищцата датират от години, но са резултат само на нейно противоправно поведение и отношение, което демонстрира спрямо семейството. Твърди се, че т.к. ответникът и съпругата му работят на смени, в дома се е наложил режим така, че всеки от тях да може да се насипва, да почива, за да е работоспособен с оглед трудовата функция, която всеки от тях има. Твърди се, че проблемите на семейството с ищцата датират още когато синът на ответника бил на 8 месеца - ищцата се оплаквала, че чува, когато някой си издърпва и избуца стола; когато се отваря врата на кухненски шкаф, когато се влиза и излиза от стаята; когато се отваря вратата на пералнята, когато се отваря вратата на терасата и т.н. Ответникът ѝ обяснил, че това не е умишлено и че винаги се стараят да не вдигат шум и обяснил, че не може да не се чува нищо при положение, че живеят хора и извършват различни ежедневни дейности. Когато се родил синът им, в следващите месеци към оплакванията били добавени, че бебето плаче и не можела да спи. Впоследствие се оплаквала, дори викала патрулка, защото децата тропали из апартамента, многократно викала и домоуправителя. Сигналите ѝ обаче не са били потвърдени. Ответникът, за да избегне споровете и кавгите с ищцата, положил ламинат върху мокета и подложка „кокос“ в хола и спалнята, а върху ламината килими и пътеки; на всички шкафове по вратите им са сложени силиконови топчета, а на столовете са сложени кечета. Въпреки това ищцата продължава с жалбите си. Ответникът отрича по всяко време на денонощието от апартамента му се чуват шумове, тропот, удари, скачане и др., както и че семейството не спазва режима на тишина в определени часове. Още по-абсурдни твърди, че са твърденията в исковата молба, че децата му са невъзпитани и безнадзорни. Ответникът на свой ред твърди, че е подложен /той и семейството му/ на постоянен

психически тормоз от страна на ищцата. От жилището ѝ се блъска по стените, включително и през нощта, след което се започват истерични крясъци, псувни и обиди на цялото му семейство вкл. и децата, чука по тръбите, пуска силна музика, без значение колко е часът. Твърди се, че докато синът на ищцата живял при нея в жилището ѝ постоянно се пускала силна музика, чувало се до горните етажи. Така за времето от 24.12.2017 г. до 01.01. 2018 г. бил включен телевизор денонощно на пълна мощност. Наложило се ответникът на 30.12.2017 г. около 03.00 часа да извика патрулка от 1 РПУ. Пристигналите полицейски служители установили шума от апартамента на ищцата. Никой оттам не е отворил на позвъняването, а впоследствие се установило, че през целия този период жилището е било необитаемо. Всички съседни били силно възмутени. За случая е уведомен и домоуправителят, подадена била жалба в РП-Плевен с № 94 20г. През 2014год. ответникът бил принуден да подаде жалба до РП-Плевен срещу С.В. и сина ѝ Вилислав за психически тормоз от тяхна страна, изразяващ се в създаване на шум почукване по тръбите, крясъци и обиди по адрес на семейството му. Преписката му е заведена под №В 1422/2014г. на РП-Плевен.

На 29.12.2018 г. около 19.00 часа жилището на ответника е било разтърсено от силни удари с тъп предмет по стените, изходящи от апартамента на ищцата, придружени от псувни и обиди по техния адрес. Децата били стресирани в резултат на което синът им се разплакал. За случая е подадена жалба в РП-Плевен под № 89/2019 г. В хода на проверката са снети обяснения от 5 души съседни, които възприели случая и се установило, че действително се чували трясъци и биене по стените от ап.3 в разстояние на 15мин. По изброените преписки спрямо С.В. и сина ѝ Вилислав са съставени протоколи за предупреждение на основание чл.65 от ЗМВР.

Твърди се, че въпреки това, на 25.04.2021 г. около 17.00 часа от жилището на ищцата отново се блъскало по стените и се чували псувни и обиди по адрес на ответника и семейството му. По случая е подадена

жалба до РП-Плевен с № 2398/27.04.2021 г. Ответникът посочва, че съпругата му има тежко здравословно състояние, което налага същата да не живее в стрес и притеснения, и на същата е необходимо спокойствие. Твърди се, че ищцата ходи при съпругата на ответника, за да я притеснява, когато последният отсъства. Ответникът твърди, че не пуска пералнята си в определен времеви диапазон, за да не дразни ищцата, която на свой ред непрекъснато обижда семейството му, като наричала децата му „изроди, тъпанари, ненормални“, с което стресира тях и съпругата му. Ответникът отрича да е хвърлял боклука си през терасата. Твърди, че не той обижда ищцата, а тя обижда и псува семейството му. В тази връзка твърди, че обида и клевета се доказват по друг, предвиден в закона начин и е недопустимо да се търси отговорност по този ред. Твърди се, че ответникът не е ставал причина за влошеното здравословно състояние на ищцата. Видно от представените епикризи същата страда от хронични заболявания като ИБС и захарен диабет, датирани от 2009г. Постъпва в болнични заведения с оплаквания с голяма давност и характерни за този тип заболявания. Твърди се, че всички шумове, които ищцата може да чува от дома на ответника са резултат от ежедневието на живущите и са в рамките на допустимия диапазон, и тъй като се касае за панелен блок и поради липсата на по-специална шумоизолация на стените и подовите, вероятно шумовете се чуват по-ясно, но същите са еднакви за всички живущи в блока.

Ответникът твърди, че действията на ищцата са злоупотреба с граждански права и не целят да възстановят правния порядък в жилищната сграда, а да уронят доброто му име в обществото, да се намеси в личния му живот и да му причини дискомфорт, който да го принуди да напусне жилището.

В резултат на действията на ищцата през последните години, когато се прибира вкъщи, ответникът не се чувства спокоен, защото очаква на вратата му да позвъни В., водеща полиция, домоуправител, общински служители или други органи, както и че съпругата му е изживявала тежко случващото се, влошава здравословното ѝ състояние, тя и децата страдали

и се чувствали притеснени и нервни. Всичко това се отразява изключително негативно върху личния му живот, причинява му стрес, изпитва страхове, безпокойство и нервност, безсъние и напрежение.

Моли съда да отхвърли иска.

Претендира разноски.

В проведеното първо о.с.з. ищцата конкретизира, че претендира обезщетение за периода от 2017год. до 01.04.2021год., като заявява, че непозволеното увреждане се изразява в системен шум от апартамента на ответника, който се чува почти всяка нощ, през времеви период след 0,00часа, 1,30-02,00часа, в 03,00часа, а като последен пример дава случилото се в нощта преди заседателния ден - 03,50часа през нощта. Заявява, че се чува внезапен удар - по стена, по радиатор, по тръбата на парното, който шум я буди, плаши и стресира. За конкретния последен шум, за който счита, че е възпроизведен целенасочено от апартамента на ответника, заявява, че се дължи на „търкаляне на топче“ през нощта.

В о.с.з. ищцата се явява и се представлява от адв.Х., която поддържа иска и навежда доводи в представена по делото писмена защита.

Ответникът се явява и се представлява от адв.И., която оспорва иска и навежда доводи в представена по делото писмена защита.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, доводите на страните и разпоредбите на закона, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Искът е допустим, но по същество – неоснователен и недоказан и следва да бъде отхвърлен.

Не е спорно, че страните са съседи, като ищцата обитава жилище на ет.1-ви, а ответникът - жилище на ет.2-ри, ситуирано точно над нейното. От съвкупната преценка на доказателствата по делото се установява, че от години отношенията между съседите са влошени, конфликтни и

непримирими, съпроводени с подавани както от ищцата срещу ответника, така и от ответника срещу ищцата жалби в полицията, приложени преписки по делото. От същите се установява, че прокуратурата е отказала да образува досъдебно производство, като засегнатите от съответния конфликт страни са предупреждавани по реда на чл.56 от ЗМВР.

Установява се, че ищцата е възрастна жена, която има редица заболявания, за което свидетелстват приложените експертни решения и епикризи - л.6 и сл. от делото. Видно от Експертното решение, приложено на л.6 е, че ищцата страда от хронична исхемична болест на сърцето, като решението е от 12.12.2008год., т.е. преди семейството на ответника да заживее в жилището, съседно на нейното /семейството се нанесло по твърдения на ищцата през 2013год., а ответникът заявява, че живеят там още от 2010год./. В приложената на л.8 от делото епикриза е записано, че здравословните оплаквания на ищцата са с голяма давност.

Установява се също така от приложените към отговора медицински документи, че съпругата на ответника страда от сериозно заболяване, което изисква същата да не се сблъсква със стресови ситуации, изисква да води един спокоен начин на живот.

Подлежащите на установяване факти по иска с правно основание чл.45 от ЗЗД са : виновно поведение от страна на ответника, настъпило увреждане на ищцата и причинно-следствена връзка между виновното поведение и настъпилите вреди.

Във връзка с дългогодишния спор между страните по делото и окачествяването на отношенията им като малка „междусъседска война“, следва да се посочи, че не е провеждано Общо събрание на етажната собственост, което да вземе отношение по спорните въпроси, които двете семейства имат - каквато възможност ЗУЕС дава в такива случаи. По делото се установява, че управителят на етажната собственост е бил сезиран нееднократно както от страна на ищцата – за проблеми с ответника и семейството му, така и от ответника - за проблеми с ищцата и

сина ѝ, когато е живял там, заедно с нея. Установява се, че самият управител живее на последния, 6-ти жилищен етаж, в жилищната сграда, както и че същият няма непосредствени възприятия за действия на едната или другата страна, които да са били в нарушение на обществения ред, да са нарушавали тишината през време за почивка в жилищния вход и т.н. В подкрепа на твърденията, които ищцата излага са разпитани като свидетели нейните съответно син - св.П. и сестра - ***. Съдът отчита заинтересоваността на всеки от изхода на делото, предвид близката родствена връзка, която всеки от тях има с ищцата. Разбира се, това не е пречка да се ценят показанията им, дадени в хода на делото и съдът приема, че дадените такива от тях са правдиви и следва да се кредитират. От показанията на св.П. се установява, че не живее при ищцата от 2013год. През 2020год. обаче имало период от време – зимата, за около 1-2 месеца, когато живял там. Свидетелят твърди, че когато афиширал пребиваването си при майка си, нямало никакви проблеми с ответника и същият не вдигал никакъв шум, който да дразни ищцата и него самия. Заявява обаче, че щом спирал автомобила си на друга улица, така че, ответникът да няма информация дали е в жилището на ищцата, тогава системният тормоз, на който ищцата твърди, че е подложена, продължавал. На въпрос на съда да конкретизира в какво точно се изразяват тези шумове, колко често се случва, кога точно, с каква продължителност, свидетелят заявява: нощно време се чува „някой“ да удря по радиаторите, чува „резки шумове“ - изпуска се нещо в 00,00часа, в 01,00часа на пода и това разсипвало съня му /говори вкл. за период отпреди 2013год., когато е живял заедно с ищцата в едно жилище; период, който е извън претенцията на ищцата/; в 0,00часа, в 1,00часа горе се чука; чува се „да клопне с чинийка, това е панел, акустика“; през нощта се чува вувузела /свирка, която издава силен, тръбящ звук /; нощно време се чуват удари по радиаторите и стената. Свидетелят твърди, че тези шумове са ясни и отчетливи, както и че са целенасочени – да дразнят ищцата и да ѝ пречат спокойно да спи нощно време. Свидетелят е убеден, че тези звуци произлизат от жилището на ответника. На свой ред свидетелят не отрича,

че е слушал по-силна рок музика, но заявява, че това е било в момент през деня, през който децата на ответника са шумели твърде много и поради тази причина предпочел на свой ред да слуша музика, но изрично заявява, че същата е била в рамките на допустимия шум /измервал със специален уред за отчитане на високи и ниски честоти/. Свидетелят твърди, че всяка нощ се чуват шумове – *„примерно да се изпусне нещо, може да е след час, два пак.“* Свидетелят заявява, че също /макар и инцидентно и за кратко/ е клопал в отговор на шумовете, които чува. За да онагледя показанията си, свидетелят клопа с ръка по банката, на която говори, влагайки в това смисъл, че този шум се чува нощно време от жилището на ответника. Твърди, че от там нощно време се чували нееднократно провокативни шумове - *„примерно един удар, удря са рязко в стената или радиатора и всичко престава, след това може да има втори след 2-3 часа и може да има следващ или не.това е години наред.“* Свидетелката Личева твърди, че се е случвало нееднократно нощно време ищцата да ѝ звъни по телефона и да я вика при себе си, т.к. била събуждана внезапно от шумове от жилището на ответника, в резултат и от внезапното събуждане се стресирала, получавала сърцебиене, разтрепервала се. Твърди следното : *“...казва, че ме вика заради това, че горе се удря и тя в съня си няма начин да не се уплаши.“* Твърди, че когато приспивала при ищцата чувала шум от апартамента на ответника – *„През нощта чуване силно, удар с твърд предмет, чувам го през нощта след 12 часа... и към 01,00 часа е имало, но е непрекъснато, по няколко пъти се удря.“* Свидетелката твърди, че сестра ѝ спи добре, но след такива случаи няма начин да не взема успокоителни от уплаха. Чувала през нощта силен удар по радиатора с предмет и по пода.

Самата ищца в исковата си молба твърди следното : *„този ежедневен психически тормоз доведе до състояние, в което съм под непрекъснат стрес. С притеснение и дори страх влизам в жилището си и съм винаги нащрек кога и с каква сила ще бъде следващото безпокойство. Стигнах до там през цялото време да стъпвам на пръсти в дома си, за да не вдигам дори и най-малък шум... Вместо спокойствие в дома си, очаквам всеки*

ден и миг как и колко ще се тропа, скърца, удря и свири.“

Ответникът Г.Т. твърди, че и самият той чува донякъде такива шумове, но първоизточникът им не е неговото жилище, респ. неговите членове на семейството - „Дори и нощем чувам шума, но според мен шума е от нещо, което се опира някъде. Но аз не мога да тръгна по хората и не съм аз лицето, което ще установява какъв е този шум.“ Твърди, че никой от семейството му не удря по радиатори и по пода, вкл. нощно време. Твърди, че децата му не са по-буйни от нормалното, както и че съпругата му, поради заболяването, което има, се нуждае от спокойствие и почивка. Ответникът твърди, че работи на смени, както следва : две първи смени, две втори, две нощни смени и един ден почивка, като I-ва смяна започва от 05,00часа -13,00часа, II-ра смяна от 13,30часа - 22,00часа и нощна – от 22,00часа - 05,00часа. Заявява, че от семейството само той работи на смени и само той става рано сутрин, като твърди, че извършва обичайните дейности при ставане от сън, без да закусва в дома си, без да си прави нещо за ядене, да ползва кафе-машина или друг електроуред, който да създава шум в ранните сутрешни часове на денонощието. За дадения пример от ищцата в началото на заседанието / а именно, че в 03,50часа чула търкаляне на топче/ ответникът заявява, че бил на работа тогава - прибрал се в 06,00часа, т.к. бил нощна смяна. Заявява, че това може да се провери. Ответникът твърди, че е положил ламинат на пода на стаята на жилището, където преди това е имало мокет, който оставил, сложил подложка и тогава ламината – именно, за да осигури по-голяма изолация на шума, макар и предизвикван от обикновеното ползване по предназначение на жилището. Свидетелката Т.а /майка на ответника/ твърди, че действително от години между ищцата и сина ѝ има пререкания за това, че от жилището му непрекъснато се шуми и ищцата не може пълноценно да си почива и да спи. Същевременно свидетелката изразява недоумение, т.к. твърди, че семейството на сина ѝ е възпитано; че децата не са буйни, имат си своите занимания и дори и късно да заспват едното дете е навършило 18-годишна възраст/, ползват таблетки и слушалки, без да имат поведение,

прекращаващо границите на нормалното и разумното. Свидетелката твърди, че съпругата на ответника е със заболяване, което налага тя да не се стресира, поради което изключва възможността през нощта от жилището на сина ѝ да се чуват описаните шумове от ищцата, още повече – целенасочено срещу ищцата. Свидетелката твърди, че дори внукът ѝ, когато я посещава в дома ѝ, намалява силата на звука на телевизора /до степен 9/, т.к. той вече така е свикнал - заради проблемите с ищцата. Свидетелката твърди, че съпругата на ответника ѝ се оплаквала на свой ред, че ищцата викала, вдигала шум нощно време и тя не можела да спи.

Свидетелят ***, живущ в съседния на ответника апартамент на етажа, твърди, че от 2013год. живее непрекъснато в жилището, заедно с родителите си; че нито той, нито те, нито пък други съседни са се оплаквали от шумове, които да произтичат от жилището на ответника и/или от действията на някой от членовете на семейството му. Заявява, че ищцата му се оплаквала, че чува постоянно шумове, тропане, блъскане от жилището на ответник, но твърди, че той/като непосредствен съсед на ответника/ такива шумове не чува. Свидетелят твърди, че съпругата на ответника е кротка жена, а самият ответник не е конфликтен. Заявява, че никой друг от съседите /с изключение на ищцата/ не се е оплаквал от ответника и/или семейството му.

Или, от показанията на свидетелите, разгледани във вр. със събраните в хода на делото писмени доказателства се установява по несъмнен начин, че взаимоотношенията между семейството на ищцата и на ответника отдавна са прекрачили границата на т.нар. „добър тон“. Ищцата живее сама, в жилище на първи етаж, а непосредствено над нея е жилището на ответника, в което той живее със съпругата си и двете си деца - съответно на 18год. и на 8год. Обективно погледнато четиричленното семейство на ответника се предполага да създава по-голям шум в ежедневието и при ползването на жилището по предназначение, в сравнение с ищцата - при отчитане на нейната възраст и възрастта на членовете на семейството на ответника; при отчитане на факта, че ответникът работи на смени; при отчитане на проблемите със

здравето, които ищцата има и които има съпругата на ответника.

По делото е прието като доказателство Постановление от 10.12.2013год. за отказ за образуване на досъдебно производство по повод подаден сигнал от ищцата против ответника за това, че същият упражнява спрямо нея психически тормоз На ответника е съставен протокол по чл.56 от ЗМВР. През 2018год. е отказано да бъде образувано досъдебно производство по повод подаден сигнал от ответника против ищцата и сина ѝ за осъществен от тяхна страна системен 24-часов тормоз от включен с голяма сила на звука телевизор. По делото е приложено Постановление от 07.02.2019год. за отказ за образуване на досъдебно производство въз основа на постъпила жалба от Г.Т. за отправени закани и обиди спрямо него и членове на семейството му, визирайки ищцата и сина ѝ. По делото е прието като доказателство Постановление от 11.05.2021год. за отказ за образуване на досъдебно производство, издадено въз основа на жалба от 27.04.2021год. на ответника за това, че на 25.04.2021год. ищцата блъскала по стените на жилището си, с което нарушила Наредба №1 за обществения ред. Ищцата била предупредена по реда на чл.65 от ЗМВР. На 13.08.2020год. ищцата депозирала жалба срещу ответника заради разменени реплики, иницирани от негова страна; за това, че ответникът бил изхвърлял боклук от терасата върху ищцата; заради поставен климатик на външната стена на спалнята на Г.Т.. Последният е предупреден по реда на чл.65 от ЗМВР. За същността на тези протоколни предупреждения следва да се има предвид, че : предупредителният протокол по чл.56 ЗМВР не е индивидуален административен акт, а мярка за превенция на престъпна дейност и нарушения на обществения ред, чието изготвяне зависи само от преценката на полицейските органи. С протокола по чл.56 ЗМВР лицето се предупреждава за отговорността, предвидена в закона за нарушение на обществения ред или за съответното престъпление. Този протокол не създава права и задължения за адресата си или поискалия издаването му, нито засяга техни права, свободи или интереси - няма характер на индивидуален административен акт по чл. 21 АПК, поради което не

подлежи на оспорване по съдебен ред. В тази връзка съдът приема, че няма да изследва /т.к. това не е предмет на делото/ отношенията между страните по повод проблемите с климатика на ответника, проблемите с боклука и съдържанието и характера на разменяни във времето реплики между тях, а и доказателства за това по делото не са събрани. Както беше посочено по-горе, обезщетението, което ищцата претендира е за непрекъснат тормоз, който нощно време /след 00,00часа/ осъществява ответника спрямо нея, вдигайки шум от жилището си - удар с предмет по радиатор, внезапен удар по пода, клопане по ПДЧ - конструкция на легло. При произнасянето по същество съдът несъмнено взема предвид обстоятелството, че често лошите съседски отношения стават известни на част от останалите съседи. Също така обаче, възможно е, тези отношения да останат скрити за същите тези лица, живущи в случая във входа на жилищния блок на страните. Комплицираността при този вид отношения е с висока степен. Страните живеят в панелен жилищен блок. Твърденията на ищцата за конкретния вид шум, който се чува от жилището на ответника, при това – нощно време, определено според съда обосновава такъв шум да са в състояние да чуват и останалите съседи във входа, или поне най-близко живущите. Нещо повече, твърденията са, че шумът /ударът/ е толкова силен, че ищцата се събужда със страх и стрес, което само по себе си предполага такава сила на удара и на шума, че да е възможно да се чува от повече от едно лице във входа. В случая се твърди, че се удря през нощта с предмет по радиатор, което възпроизвежда шум и звук, който би следвало да се чува етажи нагоре в жилищата, които са ситуирани от същата страна на жилището на страните по делото. Ако този шум е по-силен и е системен, то оплаквания, освен ищцата, следва да имат и други живущи във входа. Установява се, че всички жилища, разположени над жилището на страните по делото са обитаеми. При това положение е неясно как само ищцата чува такива шумове, респ. само сина ѝ и сестра ѝ, а никой друг съсед няма такива оплаквания. Действително, беше направено искане за допускане като свидетели на управителя на ЕС и на касиерката, което съдът остави без уважение. На първо място, ищцата е представлявана по делото от лице,

упражняващо адвокатска професия, което е наясно с процесуалните правила и преклудирането на исканията по доказателства. В хода на делото се изясни несъмнено, че многократно управителят на ЕС е бил занимаван с това да получава оплаквания от ищцата и от ответника, но нито той, нито въпросната касиерка са били преки свидетели на конфликтни отношения между страните; нито се твърди самите те, лично да са възприемали действия и/или бездействия на ответника, които да са довели до причиняване на болки и страдания на ищцата. В този смисъл същите няма как да изяснят относими за правния спор факти. Наред с това, тези искания по доказателствата не касаят нововъзникнали обстоятелства, които да не са били във възможност да се посочат своевременно. Няма доказателства за това шумовете, които ищцата твърди, че чува нощно време от една страна – да са с първоизточник жилището на ответника, а от друга – не се установява същите /ако и да произтичат от неговото жилище/ да са свързани с ползване на жилището им не по предназначение. Както беше посочено по-горе, един по-силен удар и то по радиатор, би се чул и в други апартаменти, а ако това се прави системно, би подразнило и други живущи. Същевременно, това системно тропане в жилището на ответника предполага тези шумове и този тормоз да се чува и от членовете на самото семейство на ответника – работещи и учаци, които също да нямат възможност за пълноценен сън и почивка. Действително, съдът, макар и да не разполага със специални знания, би си позволил да отбележи, че във вход на 6-етажен жилищен блок, пък бил той панелен или тухлен, шумовете, които се чуват са неизбежни. Може да се допусне, че част от шумовете, които ищцата твърди че чува, да са произтекли от жилището на ответника, но няма доказателства те да са преднамерено извършвани и възпроизвеждани от който и да било член на семейството на ответника, целейки да причинят какъвто и да било неин дискомфорт, стрес, безсъние, уплаха и т.н. Ищцата има редица заболявания, но няма доказателства ответникът да е извършил действия в процесния период, които да са пряка причина за това същата да изпада в състояние на силна уплаха, стрес, да получава хипертонични кризи и по този начин той да е пряко отговорен за нейните

здравословни проблеми и т.н. Съдът допуска да е налице възможност ищцата да се е фиксирала в ответника и неговото семейство, т.к. самото изложение, което прави в обстоятелствената част на исковата молба е в известна степен доказателство за това. Твърди, че стъпвала на пръсти, за да не вдига дори най-малък шум. От твърденията ѝ се обосновава извод, че всъщност това, което прави е непрекъснато да се ослушва, „всеки ден и миг как и колко ще се тропа, скърца и свири“. Т.е., същата от дълго време е отправила своя взор към семейството на ответника и към това колко пъти на ден, с каква продължителност, ще се чуе съответен шум, който тя счита за нетипичен и целящ нарочна да я дразни и да ѝ причинява стрес. Установява се, че ответникът е направил шумоизолация на пода на жилището си, а навсякъде има постелки по пода - килими и пътека в коридора. Няма доказателства за това семейството да води начин на живот, който да е в разрез с общоприетите норми на поведение, морал и гражданско съзнание. Т.к. се касае за панелен блок, голяма е вероятността един шум да се чува ясно и то от непосредствен съсед, но шумовете са еднакви за всички, живущи във входа на жилищния блок и не се установява да са по-силни за ищцата, в сравнение с останалите живущи. Факт е, че като живуща под жилището на ответника, именно ищцата ще чува най-много и най-силно всички шумове от неговото жилище. Няма взето решение на ОС на ЕС, което да е индичия за проблем в семейството на ответника, да е индичия за това семейството му да извършва действия, които да излизат извън рамките на обичайните такива при нормално, обичайно ползване на едно жилище по предназначение. В заключение, но не на последно място, е необходимо да се посочи, че още с определението за насрочване на делото съдът е указал на ищцата, че във вр. с изясняване на спорни въпроси по делото и доказване в процеса, са необходими специални знания, с каквито съдът не разполага и няма направено искане в тази връзка. В о.с.з., освен искания за допълнителни свидетели, ищцата, представлявана в процеса от адвокат, не направи искане за назначаване на съдебно-техническа експертиза от вещо лице. По тази причина не е извършено замерване от специалист на нивото на шум от апартамента на

ответника, така, че да се даде отговор по какъв начин би се отразил на човешкия организъм.

С оглед изложеното съдът приема, че по делото не се доказва да е налице противоправно поведение на ответника, което да е пряка причина за вредите, които ищцата твърд, че търпи, поради което искът следва да бъде отхвърлен.

При този изход на делото ищцата следва да бъде осъдена да заплати на ответника направените по делото разноски в размер 350лв.

По изложените съображения съдът,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от СТ. Г. В., ЕГН *****, с адрес : ***, съдебен адрес: *** тел. ***, адв. Н.Х. против Г. ТР. Т., ЕГН ***, с адрес : ***, иск на основание чл.45 от ЗЗД вр. чл.52 от ЗЗД за сумата 200лв. - претендирано обезщетение за неимуществени вреди, в резултат на оказван психически тормоз от ответника през периода 2017год. - 01.04.2021год., като НЕОСНОВАТЕЛЕН и НЕДОКАЗАН.

ОСЪЖДА на основание чл.78 ал.3 о от ГПК СТ. Г. В., ЕГН *****, с адрес : ***, съдебен адрес: *** тел. ***, адв. Н.Х. ДА ЗАПЛАТИ на Г. ТР. Т., ЕГН ***, с адрес : ***, разноски по делото в размер 350лв.

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба чрез Плевенски районен съд пред Плевенски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____